

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně tvrdí, že čl. 45 odst. 8 nařízení v přenesené pravomoci překračuje rámec stanovený v nařízení (EU) č. 1307/2013 ⁽¹⁾, a ve skutečnosti vyprazdňuje obsah možností udělených členským státům tím, že zavádí restriktivní požadavek, který předpokládá jiný výklad možností státům poskytnutých základním legislativním aktem.

Dále má žalobkyně za to, že odůvodnění napadeného nařízení neobsahuje dostačující a podrobné odůvodnění. Má za to, že změna zmocňujícího ustanovení takového rozsahu v praxi neumožňuje jasně pochopit zmocňující ustanovení, které Komise použila jako základ, a jeho přesný rozsah, což prakticky znemožňuje přezkum nezbytný z hlediska právní jistoty.

Žalobkyně také tvrdí, že Komisí přijaté předpisy zavádějí diskriminaci mezi uvedenými rostlinnými druhy stromovými zvanými rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích, a konkrétněji, mezi zemědělci, kteří je chtějí pěstovat. Plantáže a pěstitele obou druhů se nachází v totožné situaci, protože není odůvodněné, mezi nimi rozlišovat na zákládě druhů, které chtějí pěstovat.

Dále žalobkyně tvrdí, že při sjednávání zmocňujícího nařízení Komise bránila i tomu, aby členské státy měly možnost kvalifikovat jako plochy využívané v ekologickém zájmu plochy, na kterých rostou rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích. Podle žalobkyně vše nasvědčuje tomu, že chtěla této možnosti zabránit prostřednictvím napadeného předpisu, čímž se dopustila překročení pravomoci.

Konečně žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení porušuje zejména zásadu právní jistoty, neboť jednak jeho článek 45 odst. 8 není v několika ohledech jasný, a jednak proto, že nařízení nazaručuje dostatečné přechodné období před nabytím účinnosti za účelem přípravy na tak významnou změnu. Tvrdí, že je porušena také zásada legitimního očekávání, neboť Komise v ustanovení o nabytí účinnosti nezohlednila, že v zemědělství je nezbytně třeba delší přechodné období. Rovněž tvrdí, že napadený akt porušuje právo vlastnit majetek zakotvené v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, s. 608).

Žaloba podaná dne 22. září 2014 – Slovensko v. Komise

(Věc T-678/14)

(2014/C 448/36)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Slovenská republika (zástupkyně: B. Ricziová, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil rozhodnutí Komise obsažené v dopise ze dne 15. července 2014, kterým Komise požaduje od Slovenské republiky zpřístupnění finančních prostředků odpovídajících ztrátě tradičních vlastních zdrojů, za neplatné; a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise

Podle Slovenské republiky Komise nemá k vydání napadené rozhodnutí pravomoc. Žádné ustanovení práva EU nesvěřují Komisi pravomoc jednat, tak jak jednala přijetím napadeného rozhodnutí, a to pravomoc, aby v návaznosti na vyčíslení výše ztráty tradičních vlastních zdrojů v podobě nevybraného dovozního cla zavázala členský stát, který nebyl odpovědný za vyměření a výběr uvedeného cla, aby zpřístupnil finanční prostředky v jí stanovené výši, která podle ní odpovídá uvedené ztrátě.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení požadavku právní jistoty

Pokud by Komise k vydání napadeného rozhodnutí pravomoc měla (*quod non*), v tomto případě Komise podle Slovenské republiky porušila zásadu právní jistoty. Povinnost Slovenské republiky, kterou jí ukládá napadené rozhodnutí, nebylo podle jejího názoru před jeho vydáním možné rozumně předpokládat.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného provedení pravomoci Komise

Pokud by Slovenská republika pravomoc k vydání napadeného rozhodnutí měla a vydáním napadeného rozhodnutí by zároveň jednala v souladu se zásadou právní jistoty (*quod non*), Komise svoji pravomoc podle Slovenské republiky v tomto případě nevykonala správně. V první řadě se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když žádá od Slovenské republiky finanční prostředky navzdory tomu, že ke ztrátě finančních zdrojů nedošlo vůbec, respektive k ní došlo v přímém důsledku událostí, které Komise připisuje Slovenské republice. V druhé řadě se Komise dopustila porušení práva Slovenské republiky na obhajobu a zásady řádné správy věcí veřejných.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí

Slovenská republika v rámci tohoto žalobního důvodu tvrdí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí má vícero nedostatků, kvůli kterým je třeba ho označit za nedostatečné, což představuje porušení podstatných procesních předpisů a je zároveň v rozporu s požadavkem právní jistoty. Komise podle Slovenské republiky v napadeném rozhodnutí neuvedla právní základ tohoto rozhodnutí, taktéž vůbec neobjasnila původ a základ některých svých závěrů. Konečně je odůvodnění napadeného rozhodnutí podle Slovenské republiky v určitém ohledu zmatečné.

Žaloba podaná dne 19. září 2014 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-698/14)

(2014/C 448/37)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbruck, Lucembursko) Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise